USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivy Hrdinové a soudců Mgr. Tomáše Zubka a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobkyně: **Doc. MUDr. Jana D., Ph.D., MIAC**, narozená dne xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Davidem Kramným, LL.M.
sídlem Pod Klaudiánkou 271/4a, 147 00 Praha 4

proti

žalované: **Fakultní nemocnice Ostrava**, IČO 00843989
sídlem 17. listopadu 1790/5, 708 52 Ostrava-Poruba
zastoupená advokátem JUDr. Miroslavem Richterem
sídlem Ciolkovského 282/24, 734 01 Karviná-Ráj

o určení neplatnosti odvolání z vedoucího pracovního místa

o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 13. 6. 2019, č. j. 85 C 339/2018-34

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně **se zrušuje** a věc **se vrací** okresnímu soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná odvolala žalobkyni přípisem ze dne 9. 7. 2018 z funkce přednostky Ústavu patologie Fakultní nemocnice v Ostravě. Žalobkyně se domáhala určení neplatnosti odvolání z funkce s odůvodněním, že pro odvolání z funkce v jejím případě nebyly splněny zákonné podmínky. Ředitel žalované nepožádal o souhlas platně zvoleného děkana Lékařské fakulty Ostravské univerzity, a dále byl důvod odvolání z funkce šikanózní, šlo o vyřizování osobních účtů.

2. Okresní soud napadeným rozsudkem žalobě vyhověl. Dospěl k závěru, že k odvolání přednosty ústavu je třeba dohody s děkanem lékařské fakulty, přičemž po odvolání doc. MUDr. Pavla Z., Ph.D. z funkce děkana Lékařské fakulty Ostravské univerzity byl novým děkanem zvolen doc. MUDr. Arnošt M., CSc. Rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 A 5/2017-40 ze dne 24. 5. 2018 bylo zrušeno rozhodnutí rektora Ostravské univerzity ze dne 8. 11. 2016 o odvolání doc. Z. z funkce děkana Lékařské fakulty Ostravské univerzity a věc byla vrácena rektorovi Ostravské univerzity k dalšímu řízení, rozsudek nabyl právní moci 4. 7. 2018. Téhož dne požádal ředitel žalované děkana lékařské fakulty doc. Z. o souhlasné stanovisko s odvoláním žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Karkošková.

z funkce přednostky ústavu patologie žalované, doc. Z. s tímto návrhem dne 5. 7. 2018 vyslovil souhlas a dne 9. 7. 2018 ředitel žalované žalobkyni z funkce přednostky odvolal. Okresní soud usoudil, že odvolání žalobkyně z funkce splňuje podmínky ust. § 73a odst. 1 zákoníku práce, ovšem další podmínkou odvolání z funkce je dohoda mezi ředitelem fakultní nemocnice a děkanem lékařské fakulty. Vzhledem k výše uvedenému měla Lékařská fakulta Ostravské univerzity ke dni 9. 7. 2018 děkany dva. Po odvolání doc. Z. z funkce děkana lékařské fakulty byl novým děkanem zvolen doc. M., přičemž rozsudek Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22 A 5/2017 na této skutečnosti nic nezměnil (zrušení rozhodnutí rektora Ostravské univerzity o odvolání doc. Z. z funkce děkana lékařské fakulty neznamenalo neplatnost zvolení doc. M. do funkce děkana téže fakulty). Předpisy neupravují danou situaci, tj. současně úřadující dva děkany téže fakulty, zaměstnanec nemůže být v nejistotě, zda se splněním pokynu jednoho nevystaví postihu od druhého. Pokud ke dni 9. 7. 2018 současně „úřadovali" dva děkani lékařské fakulty, podmínkou pro odvolání z funkce přednosty ústavu žalované byla dohoda mezi ředitelem žalované a oběma děkany lékařské fakulty. Jelikož se tak nestalo, ředitel žalovaného se dohodl na odvolání žalobkyně z funkce pouze s doc. Z., je odvolání žalobkyně z funkce přednostky ústavu patologie žalované ze dne 9. 7. 2018 neplatné.

3. Proti rozsudku okresního soudu podala žalovaná v zákonem stanovené lhůtě (§ 204 odst. 1 o. s. ř.) odvolání. Namítala, že žalobkyně především neprokázala naléhavý právní zájem na požadovaném určení. S vedoucím pracovním místem ústavu patologie žalované nejsou spojeny žádné zvláštní požitky či nároky. Žalobkyni byla ostatně dána výpověď z pracovního poměru, která je předmětem sporu před Okresním soudem v Ostravě. Dále byla žalobkyně po odvolání z funkce neschopná práce až do března 2019, byla tedy finančně zabezpečena nemocenskou, zároveň je zaměstnána od roku 2017 jako proděkanka pro specializační vzdělávání Lékařské fakulty Ostravské univerzity a je vedoucí ústavu patologie Lékařské fakulty Ostravské univerzity.

4. Názor okresního soudu, že pro odvolání z funkce přednosty ústavu musí být dosaženo dohody s oběma děkany, není podle názoru žalované správný. Rozhodnutí rektora o odvolání z funkce děkana je správním rozhodnutím, přičemž po zrušení nezákonného správního rozhodnutí má dojít k nápravě co nejvíce do minulosti s tím, že se preferuje právo na výkon funkce neplatně odvolané osoby. S poukazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2015, č. j. 2 As 100/2015-37 žalovaná namítla, že pokud má správní soudnictví být vskutku efektivním nástrojem ochrany subjektivních práv jednotlivců, je třeba účinky zrušení nezákonného správního rozhodnutí soudem vykládat tak, aby co možná nejvíce působily zpětně v tom smyslu, aby se zrušením nezákonného rozhodnutí v co možná největší dosažitelné míře obnovil stav existující předtím, než byl takovým správním rozhodnutím změněn.

5. V případech přezkumu rozhodnutí o odvolání z veřejné funkce je proto třeba účinky zrušení rozhodnutí vykládat tak, že ten, kdo byl z funkce nezákonně odvolán, v ní musí okamžikem zrušení takového rozhodnutí tzv. „obživnout", a to v plném rozsahu. Po zrušení neplatného odvolání z funkce se musí ten, kdo byl z funkce neplatně odvolán, neprodleně a pokud možno v plném rozsahu ujmout svých pravomocí. Je možné, že v mezidobí byla do dotyčné funkce jmenovaná jiná osoba, která má rovněž právo ji vykonávat. Žalovaná navrhovala, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil a žalobu zamítl.

6. Žalobkyně navrhovala potvrzení rozsudku soudu prvního stupně jako věcně správného. Uvedla, že má naléhavý právní zájem na žádaném určení, protože vedoucí místo přednostky ústavu s sebou nese jisté postavení v rámci organizace zaměstnavatele, specifickou pracovní náplň, nároky na odbornost, finanční ohodnocení, kariérní zařazení a reputaci v daném oboru. Přestože pracovní poměr odvoláním z vedoucího pracovního místa nekončí, není pochyb o tom, že může mít závažné negativní dopady pro odvolaného zaměstnance v podobě významného zhoršení všech uvedených podmínek, může vést i k ukončení pracovního poměru. Pokud by výpověď z pracovního poměru daná žalobkyni podle § 52 písm. g) zákoníku práce byla posouzena jako

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Karkošková.

neplatná, pak by v případě platnosti odvolání z funkce přednostky ústavu byla žalovaná povinna nabídnout žalobkyni jiné pracovní zařazení, zřejmě na pozici řadového lékaře, což by vedlo ke snížení či zhoršení všech výše uvedených atributů spojených speciálně s funkcí přednostky ústavu, navíc hrozí použití fikce výpovědního důvodu podle § 52 písm. c) zákoníku práce.

7. V době, kdy byla žalobkyně odvolána z funkce přednostky, vznikla na Lékařské fakultě OU situace, kdy funkci děkana vykonávaly dvě osoby současně. Vzhledem k tomu, že právní předpisy tuto situaci nepředvídají ani neupravují, nelze určit, který z uvedených děkanů má mít přednost, proto musí jednat (tedy udělit souhlas s odvoláním z vedoucího místa přednostky) oba dva děkani. Pro odvolání žalobkyně z funkce bylo tedy nutno dosáhnout dohody s oběma úřadujícími děkany. Opačný postup žalované, která si vyžádala pouze souhlas děkana, který byl do funkce navrácen na základě rozhodnutí soudu po dvou letech, přičemž žádost o souhlas s odvoláním žalobkyně předložila žalovaná děkanovi údajně přesně v den, kdy byl takto do funkce navrácen, poukazuje na zcela evidentní účelové jednání a zneužití práva, kterému nemůže být poskytována ochrana. Bývalý ředitel žalované si byl vědom, že doc. M. aktivně vykonávající funkci děkana lékařské fakulty by souhlas k odvolání žalobkyně neudělil, proto využil situace, kdy se do funkce děkana zcela formálně vrátil doc. Z. a spolu s ním se snažil docílit odstranění žalobkyně z funkce přednostky ústavu patologie.

8. Žalobkyně primárně nezpochybnila, že MUDr. Z. mohl teoreticky v době od 4. do 8. 7. 2018 udělit souhlas s návrhem na odvolání žalobkyně z funkce přednostky, avšak vyslovila významné pochybnosti, zda MUDr. Z. tento souhlas v dané době udělil. Žádost o souhlasné stanovisko s odvoláním žalobkyně z funkce datované 4. 7. 2018 a souhlas MUDr. Z. datovaný 5. 7. 2018 byly žalobkyni doručeny až 17. 10. 2018 po opakovaných urgencích. Existuje tak významná pochybnost, zda tehdejší ředitel žalované požádal MUDr. Z. o souhlas skutečně již 4. 7. 2018 a zda souhlas byl dán již 5. 7. 2018, zda tyto listiny nebyly vyhotoveny a podepsány až následně, zda tedy ke dni 19. 7. 2018 (kdy bylo žalobkyni doručováno odvolání z funkce) existovaly. O tom svědčí skutečnost, že žádost o souhlas s odvoláním z funkce byla vyhotovena 4. 7. 2018 ve večerních hodinách před čtyřmi dny pracovního klidu, rozsudek o zrušení odvolání MUDr. Z. z funkce děkana byl doručen Ostravské univerzitě dne 4. 7. 2018 v 17:59:13 hodin a žalovaná tak mohla být informována o doručení rozsudku žalované (rektorovi Ostravské univerzity) nejdříve v úředních hodinách prvního pracovního následujícího dne, což bylo až 9. 7. 2018. Žádost o souhlas určená MUDr. Z. nemohla být ředitelem M. vystavena a podepsána již 4. 7. 2018, neboť v tento den nemohlo být MUDr. M. známo, že rozsudek byl doručen a nabyl právní moci. V žádosti o souhlas s odvoláním z funkce je odkaz na auditorskou zprávu, která byla vyhotovena až 12. 7. 2018. Z této zprávy měl vyplynout údajný důvod pro odvolání z funkce – závažná zjištění o manažerských pochybeních žalobkyně, ke dni 4. 7. 2018 však tato zpráva ještě neexistovala. Žalobkyně dále připomněla, že k odvolání přednosty ústavu fakultní nemocnice nemůže dojít na základě nepravdivých smyšlených či neexistujících důvodů, proto pokud ředitel žalované v žádosti o souhlasné stanovisko děkana uvedl důvody pro navrhované odvolání, byl děkan povinen přezkoumat jejich pravdivost a opodstatněnost. Kromě chybějící dohody s oběma děkany existuje řada dalších důvodů, pro které je nutné pokládat odvolání žalobkyně z funkce za neplatné.

9. Krajský soud jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o. s. ř.) přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení mu předcházející, a dospěl k závěru, že odvolání žalované je důvodné.

10. Z hlediska skutkového stavu bylo v řízení zjištěno, že žalobkyně byla ministrem zdravotnictví s účinností od 1. 7. 2007 jmenovaná přednostkou ústavu patologie žalované, přičemž její funkční období na tomto vedoucím pracovním místě bylo prodlouženo do 31. 12. 2022. Dne 19. 7. 2018 bylo žalobkyni doručeno „odvolání z vedoucího pracovního místa (přednostky ústavu patologie FNO), datované 9. 7. 2018. Přípisem ze dne 9. 8. 2018 byla žalobkyni daná také výpověď z pracovního poměru žalovanou podle ust. § 52 písm. g) zákoníku práce pro zvlášť hrubé porušení povinností zaměstnance. Přípisem ze dne 4. 7. 2018 požádal MUDr. Evžen M., Ph.D.,

tehdejší ředitel Fakultní nemocnice v Ostravě, doc. Pavla Z. jako děkana Lékařské fakulty Ostravské univerzity v Ostravě, o souhlasné stanovisko s odvoláním žalobkyně z pozice přednostky. Uvedl, že důvodem této žádosti jsou závažná zjištění o manažerských pochybeních, která vyplynula z výsledku auditu diagnostických činností ve Fakultní nemocnici v Ostravě se zaměřením na histologické, imunohistochemické a genetické vzorky, odebírané ve FNO, provedeného společností Deloitte advisory s. r. o. Dále se v žádosti uvádí, že souhlas děkana Lékařské fakulty Ostravské univerzity ředitel žalované žádá na základě rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 5. 2018, č. j. 22 A 5/2017-40, který „nabyl právní moci dnešním dnem. Právní mocí uvedeného rozsudku došlo bez jakýchkoli pochybností ke znovuobnovení vaší funkce děkana, a to v plném rozsahu, jak je potvrzeno judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. rozhodnutí NSS 2 As 100/2015)“. V této listině je zároveň uvedeno, že doc. Pavel Z. jako děkan lékařské fakulty s návrhem ředitele žalované na odvolání žalobkyně z funkce přednostky ústavu patologie souhlasí, souhlas je datován 5. 7. 2018. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, č. j. 22 A 5/2017-35, ze dne 24. 5. 2018 bylo zrušeno rozhodnutí rektora Ostravské univerzity ze dne 8. 11. 2016, č. j. OU-82455/90-2016 a věc vrácena žalované (rektorovi Ostravské univerzity) k dalšímu řízení. Šlo o žalobu proti rozhodnutí žalovaného rektora Ostravské univerzitě ve věci odvolání doc. Pavla Z. z funkce děkana lékařské fakulty. O výše uvedených skutečnostech mezi účastníky nebylo sporu.

11. V případě neplatnosti odvolání z funkce, jehož se žalobkyně v posuzované věci domáhá, jde o určovací žalobu, která se neopírá o speciální ustanovení zákoníku práce. Podkladem této určovací žaloby je ust. § 80 písm. c) o. s. ř. Zaměstnanec proto musí ve sporu o neplatnost odvolání z funkce tvrdit a prokazovat naléhavý právní zájem na požadovaném určení. Vzhledem k tomu, že výkon funkce za určitých podmínek se zobrazí v celé řadě nároků, které jsou s jejím výkonem spojeny, naléhavý právní zájem tu bude zpravidla dán (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 2355/2012 ze dne 7. 10. 2013, www.nsoud.cz). Takto tomu je i v posuzovaném případě, kdy okresní soud vycházel ze správného názoru, že žalobkyně naléhavý právní zájem na určení neplatnosti odvolání z funkce přednostky ústavu patologie žalované má. Určovací žaloba podle § 80 písm. c) o. s. ř. je preventivního charakteru a má místo jednak tam, kde její pomocí lze eliminovat stav ohrožení práva či nejistoty v právním vztahu a k odpovídající nápravě nelze dospět jinak, jednak v případech, v nichž určovací žaloba účinněji než jiné právní prostředky vystihuje obsah a povahu příslušného právního vztahu a jejím prostřednictvím lze dosáhnout úpravy, tvořící právní rámec, který je zárukou odvrácení budoucích sporů účastníků (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Cdon 1338/96, publikované v časopise Soudní judikatura, 1997, č. 21). S žalobkyní lze souhlasit, že vedoucí pracovní místo přednostky ústavu žalované s sebou nese specifickou pracovní náplň a vysoké nároky na odbornost, kompetenci, odpovídající finanční ohodnocení, úroveň kariérního zařazení spojenou s určitou prestiží a reputací v daném oboru. Odvolání z funkce může mít negativní dopady pro odvolaného zaměstnance v souvislosti s ukončením pracovního poměru, může dojít k fikci výpovědního důvodu podle ust. § 52 písm. c) zákoníku práce. V tomto smyslu jsou právní jistota a oprávněné zájmy žalobkyně závažným způsobem ohroženy. V souzené věci navíc žalobkyně čelí osočování z porušování povinností při výkonu funkce přednostky ústavu patologie, včetně mediálních útoků, její profesionální integrita a reputace je napadána. Pro žalobkyni je proto nezbytné, aby měla k dispozici rozhodnutí soudu o tom, zda její odvolání z funkce je platné či neplatné a případně z jakých důvodů.

12. Odvolací soud však nesouhlasí s dalším právním posouzením dané věci, pokud okresní soud dospěl k závěru, že souhlas s odvoláním žalobkyně z funkce museli dát oba děkani Lékařské fakulty Ostravské univerzity, kteří ke dni 9. 7. 2018 tuto funkci zastávali.

13. Podle ust. § 111 odst. 3 zákona č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (dále jen ZoZS) společná pracoviště fakultní nemocnice a lékařské fakulty vysoké školy jsou kliniky a ústavy; společná pracoviště zřizuje, mění a ruší ředitel fakultní nemocnice

po dohodě s děkanem lékařské fakulty. V čele kliniky a v čele ústavu je přednosta, kterého jmenuje nebo odvolává ředitel fakultní nemocnice po dohodě s děkanem lékařské fakulty. Nedojde-li ke jmenování nebo odvolání přednosty podle věty druhé, jmenuje nebo odvolá přednostu ministr zdravotnictví po dohodě s rektorem příslušné vysoké školy.

14. V roce 2018 došlo na Lékařské fakultě Ostravské univerzity ke krajně netypické situaci, která spočívala v tom, že děkanem Lékařské fakulty Ostravské univerzity byl od 1. 11. 2014, jak je odvolacímu soudu známo z úřední činnosti, doc. Pavel Z. Tento děkan byl rozhodnutím rektora Ostravské univerzity ze dne 8. 11. 2016 z funkce děkana Lékařské fakulty Ostravské univerzity odvolán. Rozhodnutí o odvolání z funkce děkana doc. Z. napadl soudně a rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, č. j. 22 A 5/2017-40 bylo rozhodnutí rektora Ostravské univerzity ze dne 8. 11. 2016, kterým byl doc. Z. odvolán z funkce děkana lékařské fakulty, zrušeno a věc byla vrácena rektorovi Ostravské univerzity k dalšímu řízení; rozsudek nabyl právní moci dne 4. 7. 2018. Ke dni 4. 7. 2018 však funkci děkana lékařské fakulty zaujímal také doc. Arnošt M., který byl do funkce děkana jmenován v roce 2016. Skutečnost je tedy taková, že ke dni 4. 7. 2018, kdy ředitel žalované žádal děkana lékařské fakulty o souhlas s odvoláním žalobkyně z funkce přednostky ústavu patologie, funkci děkana lékařské fakulty zastávaly osoby dvě, doc. M. a doc. Z. Ředitel žalované přitom požádal o souhlas s odvoláním žalobkyně pouze doc. Z.

15. S názorem okresního soudu, že za daných okolností měl ředitel žalované požádat o souhlas s odvoláním žalobkyně z vedoucí funkce oba děkany, odvolací soud nesouhlasí. Veřejná vysoká škola se zřizuje a zrušuje zákonem (srov. § 5 zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů ve znění pozdějších předpisů). Veřejná vysoká škola se může členit na fakulty, vysokoškolské ústavy, jiná pracoviště pro vzdělávací a tvůrčí činnost nebo pro poskytování informačních služeb nebo převod technologií, účelová zařízení pro kulturní a sportovní činnost, pro ubytování a stravování zejména členů akademické obce anebo k zajišťování provozu školy. Fakulta uskutečňuje nejméně jeden akreditovaný studijní program a vykonává tvůrčí činnost. Na fakultě se ustanovuje samosprávní zastupitelský akademický orgán, kdy samosprávnými akademickými orgány fakulty jsou a) akademický senát, b) děkan, c) vědecká rada nebo umělecká rada, d) disciplinární komise (srov. § 22, 23 a 25 zákona o vysokých školách). Podle § 28 téhož zákona v čele fakulty je děkan, který jedná a rozhoduje ve věcech fakulty, pokud tento zákon nestanoví jinak. Děkana jmenuje a odvolává na návrh akademického senátu fakulty rektor, který může děkana také odvolat za podmínek stanovených § 28 odst. 3 zákona. Funkční období děkana je čtyřleté, funkci děkana může tatáž osoba vykonávat na téže fakultě nejvýše dvě po sobě bezprostředně jdoucí funkční období. Z výše uvedeného plyne, že funkce děkana je funkcí monokratickou a na jedné fakultě může být toliko jediný děkan; zákon o vysokých školách vylučuje, aby tuto funkci zastávaly dvě osoby. Tato zákonná úprava má své logické důvody, protože u monokratického orgánu je jasné, kdo v něm je nadán řídícími, rozhodovacími a jinými pravomocemi nebo oprávněními nejvyšší úrovně. Monokratické uspořádání, v němž rozhoduje jediná osoba, bývá vnímáno jako uspořádání zvyšující akceschopnost a flexibilitu daného orgánu proti orgánům kolegiálním. Pokud tedy zákonodárce u určitého typu orgánu zvolil monokratické uspořádání, je třeba ustanovení týkající se jmenování a odvolávání vedoucího takového orgánu vykládat pokud možno tak, aby nedocházelo ke stavu systémově nežádoucímu, a sice že by v čele takového orgánu stáli současně dva jeho vedoucí, k čemuž v případě Lékařské fakulty Ostravské univerzity v roce 2018 vlivem shora popsaných okolností došlo.

16. Rozhodnutím správního soudu došlo ke zrušení odvolání doc. Z. z funkce děkana Lékařské fakulty Ostravské univerzity. Časové aspekty účinků zrušujícího rozhodnutí správního soudu na zrušované nezákonné správní rozhodnutí jsou předmětem letitých nejasností a sporů. Absolutní návrat do stavu před vydáním nezákonného rozhodnutí není možný již jen proto, že nelze vrátit zpět čas, po který bylo - za uplatnění principu presumpce správnosti správních rozhodnutí – podle objektivně nezákonného rozhodnutí před jeho zrušením soudem postupováno. Minulost v plném rozsahu „odstranit“ nelze; někdy ji lze jen napravit. Je nicméně

zřejmé, že pokud má správní soudnictví být vskutku efektivním nástrojem ochrany subjektivních práv jednotlivců, je třeba účinky zrušení nezákonného správního rozhodnutí soudem vykládat tak, aby co možná nejvíce působily zpětně v tom smyslu, aby se zrušením nezákonného rozhodnutí v co možná největší dosažitelné míře obnovil stav existující předtím, než byl takovýmto správním rozhodnutím změněn. Opačný výklad by naopak měl krajně nežádoucí důsledky – veřejná správa by již jen prostým vydáváním objektivně nezákonných rozhodnutí, o nichž by věděla, že budou v případě napadení s velkou pravděpodobností v budoucnu zrušena, takříkajíc „získávala čas“ na nezákonnou změnu reality „tady a teď“ a vytvoření stavů a jejich důsledků, které by již zpětně bylo možno odstranit jen obtížně nebo dokonce vůbec. To však nelze připustit. V případech soudního přezkumu rozhodnutí o odvolání z veřejné funkce je proto třeba vykládat účinky zrušení takovéhoto rozhodnutí tak, že ten, kdo byl z funkce nezákonně odvolán, v ní musí okamžikem zrušení svého odvolání takříkajíc „obživnout“, a to v plném rozsahu. Je zřejmé, že nelze „odestát“ to, co se stalo v mezidobí mezi jeho odvoláním z funkce a zrušením tohoto odvolání, neb se to zkrátka již stalo; nicméně *pro futuro* je třeba zajistit, aby ten, kdo byl z funkce odvolán nezákonně, se jí po zrušení svého odvolání mohl neprodleně a pokud možno v plném rozsahu svých pravomocí, oprávnění i požitků ujmout. Je zřejmé, že výše uvedený požadavek se může často dostat do rozporu s tím, že v mezidobí byla do dotyčné funkce jmenována jiná osoba, která má též subjektivní veřejné právo ji vykonávat. Střet těchto – v obou případech abstraktně vzato zcela legitimních a obvykle v dobré víře nabytých subjektivních veřejných práv – je nutno řešit, pokud jde o funkci vedoucího monokratického orgánu, tak, že později jmenovaná osoba musí v rovině výkonu dané funkce ustoupit osobě dříve jmenované a nezákonně z funkce odvolané. Jen tak lze totiž dostát požadavku efektivity soudní ochrany poskytované v takových případech správním soudnictvím (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 100/2015-37 ze dne 4. 8. 2015, www.nssoud.cz).

17. Z výše uvedeného je zřejmé, že později jmenovaným děkanem byl doc. M., který po rozhodnutí správního soudu o zrušení odvolání doc. Z. z funkce děkana lékařské fakulty musel při výkonu funkce děkana ustoupit tomuto děkanovi doc. Z. jako osobě dříve jmenované a nezákonně z funkce odvolané. Ke dni 4. 7. 2018, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22 A 5/2017, tedy funkci děkana lékařské fakulty) zastával doc. Pavel Z. Žalovaná se proto důvodně obrátila na tohoto děkana za účelem zjištění jeho stanoviska k odvolání žalobkyně z funkce přednostky ústavu patologie žalované; nebylo povinností žalované se obrátit také na druhého děkana, doc. Arnošta M.

18. Žalovaná se sice na doc. Z. za účelem dosažení souhlasu s odvoláním žalobkyně z funkce přednostky Ústavu patologie Fakultní nemocnice v Ostravě obrátila, doc. Z. tento souhlas dal, avšak žalobkyně namítala, že souhlas doc. Z. byl udělen v rozporu se zákonem. Namítala, že souhlas doc. Z. s jejím odvoláním i žádost ředitele žalované o souhlasné stanovisko s jejím odvoláním jsou antedatovány vzhledem k datu právní moci rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 A 5/2017-40 ze dne 24. 5. 2018, poukazuje na důvody odvolání odkazující se na auditorskou zprávu, která ke dni 4. 7. 2018 podle jejího tvrzení dosud neexistovala a tvrdí, že důvody odvolání z funkce uvedené v žádosti ředitele žalované nejsou dány.

19. Těmito otázkami se okresní soud vzhledem k odlišnému právnímu názoru nezabýval, proto odvolací soud napadený rozsudek podle ust. § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. zrušil a věc vrátil podle ust. § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. soudu prvního stupně k dalšímu řízení, v jehož průběhu se musí prvostupňový soud námitkami vznesenými žalobkyní proti odvolání z funkce zabývat. V novém rozhodnutí o věci rozhodne soud prvního stupně i o nákladech řízení, včetně nákladů řízení odvolacího (§ 224 odst. 3 o. s. ř.).

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Karkošková.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Ostrava 10. prosince 2019

JUDr. Iva Hrdinová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Karkošková.